

همشهری

حافظ
آخر به چه گویم هست از خود خیرم، چون نیست
وز بهر چه گویم نیست با وی نظرم، چون هست

صفحات: ۴ | مدیر: علیرضا بهرامی

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
سرمدیر: دانیال معمار
مدیر تحریریه: مهدی علیپور
مدیر: سربدین
معاونان: شاهرخ فرهنگ، علی عمادی، شاهین امین، حامد فوقانی
مدیر فنی: حامد یزدانی
مدیر هنری: مهدی سلامی
مدیر عکس: امیر پناهپور

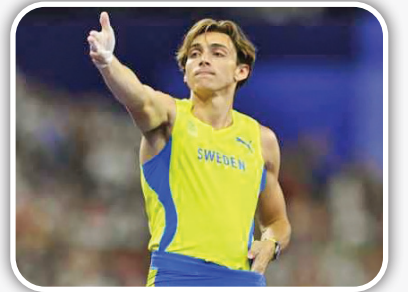
سیاسی و دیپلماتیک: مدیر: حسین ارجلو
شورنگار: مدیر: پروانه بهرام‌نژاد
مدیر: مهرداد باقرپور
اقتصاد: مدیر: حسین لطفی
مدیر: مهرداد موسی‌پور
تماشگر: مدیر: امیر محمد یعقوب‌پور
مدیر: لیلی فرسند

ایرانشهر: مدیر: بهرام عباسی
تندرستی: مدیر: سعید محمدی
مدیر: مهرداد سرخوش
سرخ: مدیر: جواد عزیز
مدیر: سعید فروغی
دانشتاریه: مدیر: ساسان شادمان
مدیر: زهرا خلجی
سرزمین من: مدیر: محمد باریکاتی

فرهنگ شهر: مدیر: بهرام طباطبایی
گزارش: مدیر: سعید میر
مدیر: فاطمه عسگری
۳۴ (سینما و تلویزیون): مدیر: سعید فروغی
مدیر: سعید فروغی
صفحه آخر: مدیر: جواد نصرتی
طرح و گرافیک: مدیر: محمد علی طلیعی

گرمیوچ

کپی شادی قهرمانی

آرماند دوپلاتیس، ورزشکار سوئدی پس از ثبت رکورد جدید در پرش با نیزه در المپیک، با یک ژست جالب، رکورد شکنی اش را جشن گرفت. دوپلاتیس در المپیک پاریس ۲۰۲۴ با پرشی به ارتفاع ۶.۲۵ متر، رکورد جهانی خود را شکست و مدال طلا را کسب کرد. این حرکت او توجه زیادی را به خود جلب کرد و به یکی از لحظات به یادماندنی المپیک تبدیل شد. این دومین مدال طلای المپیک این ورزشکار بود و او با این پرش، نهمین رکورد جهانی خود را به ثبت رساند. دوپلاتیس پس از این موفقیت، با تقلید از ژست معروف یوسف دیکچ که در المپیک پاریس ۲۰۲۴ مدال نقره کسب کرده بود، به دوربین خیره شد، یکی از دست‌هایش را در جیبش گذاشت و با دست دیگرش تفنگ را شبیه‌سازی کرد تا با این خوشحالی جالب، قهرمانی اش را جشن بگیرد. استایل قابل توجه دیکچ در فینال تیراندازی تیمی به متعلق المپیک که در نهایت با هم تیمی اش موفق به کسب مدال نقره شدند، در شبکه‌های اجتماعی وایرال شد و کاربران فضای مجازی از عکس او در میم‌ها و تصاویر معروف استفاده کردند و حالا با این کار دوپلاتیس، ممکن است ورزشکاران دیگر نیز از ژست دیکچ به عنوان خوشحالی استفاده کنند.

نمایش اخلاق حرفه‌ای

سایمون بایلز پس از کسب ۴ مدال در المپیک پاریس، یک صحنه زیبا نیز به ثبت رساند. سایمون بایلز و هموطن آمریکایی اش در المپیک ۲۰۲۴ با زانو زدن مقابل ریکا آندرادزه از برزیل، قهرمانی او را جشن گرفتند. سایمون بایلز، پرافتخارترین ژیمناست زن تاریخ، در فینال حرکات زمینی، آخرین رقابت خود در المپیک پاریس را پشت‌سر گذاشت. او با اختلاف ۰.۰۳ امتیاز مقابل ریکا آندرادزه شکست خورد و به مدال نقره دست یافت. این ورزشکار ۲۷ ساله که مسن‌ترین زن آمریکایی حاضر در تیم ژیمناستیک المپیک از دهه ۱۹۵۰ تاکنون بود، پس از کسب طلا در مسابقات تیمی، انفرادی و حرکات پرش، چهارمین مدال خود را در بازی‌های پاریس به دست آورد. او اکنون طس دوران خارق‌العاده ۸ ساله اش، ۱۱ طلا کسب کرده است. بایلز در مراسم اهدای مدال طلا به ریکا آندرادزه، در کنار چوردرن بایلز که سوم شده بود، مقابل او زانو زد تا اخلاق حرفه‌ای بی نظیرش را بار دیگر به نمایش بگذارد.

طاقة بیار رفیق

گزارش تصویری از زندگی در گرمای کلافه‌کننده تهران

فاطمه عباسی

در خبرها هشدار داده بودند که موج گرمای بی‌سابقه‌ای وارد ایران شده و هفته آتشی در راه است و دمای تهران هم به ۴۲ درجه سانتی‌گراد می‌رسد و باید در مصرف آب و برق صرفه‌جویی کرد. ۴۲ درجه البته دمای است که سازمان هواشناسی اعلام می‌کند و وقتی که دمای هوا ۴۲ درجه اعلام می‌شود، کسی که روی آسفالت داغ خیابان راه می‌رود، دمایی بیش از ۵۰ درجه را تحمل می‌کند. در هر صورت، چه ۴۲ و چه ۵۰ درجه، ما در حال تجربه‌کردن گرمایی هستیم که بدرمان و پدربزرگ‌هایمان کمتر تجربه‌اش می‌کردند. نه فقط ما ایرانیان، بلکه

خوش‌خبر

آتش‌نشان جنگل

آتش دوباره با شعله‌های کوچک و بزرگش به جان جنگل‌های اورامانات افتاده است اما در خنثی‌بلوط چندین و چندساله که سال‌ها در همسایگی مردم کردستان بوده‌اند دل‌نشان قرصی است و خیالشان راحت که قهرمان‌های زیادی در کنارشان زندگی می‌کنند؛ قهرمان‌هایی که به دل آتش می‌زنند و بر تن سوخته در خنثی‌بلوط می‌مانند. درست مثل کاک بونس پسر کرمانشاهی که با وجود معلولیت و نداشتن پا، این روزها به پای دیگران شعله‌های سوزان را از جنگل‌های منطقه دور می‌کند. او عاشق ایران و طبیعت ایران است. هر دفعه که نقطه‌ای از جنگل‌های اورامانات و ثلاث باباجانی درگیر آتش می‌شود با تمام توان سعی می‌کند که آتش را از نفس درختان و زندگی حیات وحش و خزندگان منطقه دور کند.

مهربانی آقای پلیس

اینظوری نیست که پلیس را فقط سر چهارراه‌ها در حال علامت دادن به ماشین‌ها یا نشسته توی خودروی پلیس در حال هشدار دادن به راننده‌ها ببینیم. ما موارن پلیس با اینکه شرح وظایف مشخصی دارند، اما در خیلی از مواقع به کمک مردم می‌آیند و خسار از وظیفه عمل می‌کنند. مثل پلیسی که شیشه‌های ریخته شده ناشی از تصادف را از وسط خیابان جمع می‌کند یا ماموری که کمک می‌کند ماشین‌های خاموش شده را هل دهند که روشن شود. این مأمور پلیس مشهدی که در تصویر می‌بینید هم در یک خانم نابینا را از خیابان رد می‌کند. دم همه پلیس‌های با وجدان گرم.

مبارزه برابر محدودیت

«دیوید اسمیت» ۲۹ ساله، یکی از اعضای تیم والیبال آمریکا، در المپیک پاریس، به ورزشکاری خاص در این دوره از مسابقات تبدیل شده. او با غلبه بر محدودیت جسمی و با وجود معلولیت ناشنوایی مادرزادی، در این دوره از مسابقات المپیک حضور دارد و تیمش را در رسیدن به پیروزی کمک می‌کند. او که در ست سوم مسابقه گروهی تیمش در مقابل ژاپنی‌های سختکوش به عنوان یار تعویضی به میدان آمد، در این دوره از مسابقات المپیک، ورزشکاری است که باراده، محدودیت جسمی اش را نادیده گرفته و به‌جای شرکت در پارالمپیک امسال، حضور در المپیک ۲۰۲۴ پاریس را تجربه می‌کند. جالب است بدانید او در ۲ المپیک گذشته هم تیم والیبال مردان آمریکا را همراهی کرده است. البته که والیبال، ورزشی است که ارتباط ورزشکاران در میدان مسابقه در آن اهمیت دارد؛ اما علاوه بر

تیم والیبال آمریکا، در المپیک پاریس، به ورزشکاری خاص در این دوره از مسابقات تبدیل شده. او با غلبه بر محدودیت جسمی و با وجود معلولیت ناشنوایی مادرزادی، در این دوره از مسابقات المپیک حضور دارد و تیمش را در رسیدن به پیروزی کمک می‌کند. او که در ست سوم مسابقه گروهی تیمش در مقابل ژاپنی‌های سختکوش به عنوان یار تعویضی به میدان آمد، در این دوره از مسابقات المپیک، ورزشکاری است که باراده، محدودیت جسمی اش را نادیده گرفته و به‌جای شرکت در پارالمپیک امسال، حضور در المپیک ۲۰۲۴ پاریس را تجربه می‌کند. جالب است بدانید او در ۲ المپیک گذشته هم تیم والیبال مردان آمریکا را همراهی کرده است. البته که والیبال، ورزشی است که ارتباط ورزشکاران در میدان مسابقه در آن اهمیت دارد؛ اما علاوه بر

هنر با وسایل بازیافتی

سیدمروغ طباطبایی‌پور

که باید از جهان و منابع طبیعی آن مراقبت کرد. از او پرسیدند که چرا ترول‌ها را به عنوان طرح مجسمه‌های انتخاب کرده؟ که او پاسخ داد: «ساختن طرح حیوانات سخت بود؛ چون مجبور می‌شدم شبیه آنها را بسازم؛ اما ترول‌ها را هیچ‌کس ندیده و من تنها کسی هستم که می‌دانم آنها چه شکلی‌اند!» به گفته خودش، کارهای هنری او با وسایل بازیافتی، از دوران کودکی آغاز شده؛ دامبو در دوران کودکی، به خاطر شرایط خانواده، هیچ راهی برای خرید اسباب‌بازی نداشت؛ پس آنها را با وسایل دورریختنی می‌ساخته. او گفت: در کودکی پدرم از خرده‌چوب‌های بلااستفاده، برایم قلعه کوچکی ساخت؛ اما من به‌جای اینکه در آن قلعه بازی کنم، تصمیم گرفتم خودم قلعه‌ای به‌عنوان بزرگ‌تر بسازم. بعد از سال، چیزی ساختم که قلعه پدرم، جایی شد برای نگهداری مرغ‌ها در آن قلعه بزرگ! مجسمه‌های بزرگ و بازیافتی این هنرمند خوش ذوق، حالا در سراسر جهان جاذبه شده‌اند.

در افسانه‌های اسکاندیناوی، ترول‌ها غول‌های کوتوله زشتی‌اند که در غارها زندگی می‌کنند و شب‌ها بیرون می‌آیند و مزاحم رهگذران می‌شوند؛ اما حالا هنرمندی دانمارکی به نام «توماس دامبو»، ترول‌های غول‌پیکری خلق کرده که از چوب‌های بازیافتی ساخته شده‌اند و به‌جای آزار، از طبیعت مراقبت می‌کنند و دیدگان رهگذران را می‌نوازند و به طرفداران محیط‌زیست، حس باشکوهی هدیه می‌دهند. دامبو، اخیراً غول‌پیکرترین ترول‌های بازیافتی خود را به مناطقی از ایالت مینه‌سوتا در آمریکا برده و صدها هزار بیننده را جذب آثار خود کرده است. او خودش را هنرمند وسایل بازیافتی نامیده و معتقد است این شکل هنر عمومی، به همان اندازه برای یک شهر مهم است که بودن کتابخانه‌ها یا دانشگاه‌ها اهمیت دارد. دامبو با برگزاری این نمایشگاه بازیافتی، تلاش کرده تا به بینندگان هنرش یاد آور شود که باید از جهان و منابع طبیعی آن مراقبت کرد.

سنگ کلیه المپیک

برخی از ورزشکاران شرکت‌کننده در المپیک ۲۰۲۴ پاریس، با مدال آوری و عملکرد مثبت، نامشان را در صدر رسانه‌های ورزشی قرار می‌دهند، اما گروهی هم ناخواسته و هنوز مسابقاتشان آغاز نشده، خبرساز می‌شوند؛ یکی از آنها «جیان‌مارکو تمیری»، نماینده پسر و صدای پرش و ارتفاع و پرچمدار کاروان المپیک کشور ایتالیا است. او چند روز مانده به برگزاری مسابقات پرش از ارتفاع، درد شدیدی در یک طرف بدنش احساس می‌کند و وقتی او را به اورژانس بیمارستان منتقل می‌کنند، متوجه می‌شوند سنگ کلیه‌اش حرکت کرده و پزشکان او را در بیمارستان بستری می‌کنند. حضور او در مسابقات امروز، هنوز در حال‌های از ایهام است. او در صفحه اجتماعی‌اش نوشت: «من همه توانم را برای المپیک گذاشتم؛ همه توانم؛ من واقعا مستحق این همه رنج نیستم!»